

РЕШЕНИЕ

№ 2243

гр. Пловдив, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Светослав Н. Узунов

при участието на секретаря Милена В. Георгиева
като разгледа докладваното от Светослав Н. Узунов Административно
наказателно дело № 20225330203973 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е въз основа на Решение № 1328/07.07.2022г. на
Административен съд Пловдив по КАНД № 1286/2022г. на XIX състав, с
което е било отменено Решение № 490/ 07.03.2022г. по АНД № 6257/2021г. на
РС-Пловдив и делото е било върнато за ново разглеждане от друг състав на
РС-Пловдив. Причина за отмяната и връщането е била липсата на мотиви в
съдебния акт относно възраженията и доводите на страните.

При новото разглеждане на делото, Съдът намери следното:

Обжалвано е Наказателно постановление № ГБО-0057/03.09.2021г. на
Председателя на ДАМТН, с което на „СТЕФАНИ-2012“ ООД ЕИК *** е
наложена имуществена санкция в размер на 10 000лв. за извършено
нарушение по чл.8а, ал.6 от Закона за чистотата на атмосферния въздух.

В жалбата и в съдебно заседание жалбоподателят излага конкретни
съображения за незаконосъобразност на издадения електронен фиш и моли за
неговата отмяна. Претендира разноски.

Въззиваемата страна при предходното разглеждане на делото е взела
становище за неоснователност на жалбата, като излага аргументи за това в
писмен вид.

Съдът, като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, доколкото обжалваното наказателно постановление е връчено на 08.09.21г., а жалбата е подадена на 15.09.2021г. Жалбата освен това е подадена от процесуално легитимирана страна и против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

На 07.06.2021г. била извършена проверка от инспектори в РО ККГБО ЮЦБ, сред които св. С., на обект – „Строителни материали СТЕФАНИ“ с адрес с. Марково, местност „Фиданлъка“, управляван от жалбоподателя „Стефани 2021“ ЕООД. В хода на извършената проверка се установило, че дружеството и проверяваният обект нямат налична регистрация по чл. 8б, ал. 1 от ЗЧАВ към датата на извършване на проверката и не са вписани в Регистъра на лицата, които разпространяват твърди горива и обектите, в които се разпространяват твърди горива. Установило се и че в обекта няма наличност на твърдо гориво за битово отопление – въглища. Същевременно, съгласно фактура № 1100000254/22.03.2021г. се установило, че дружеството жалбоподател е получило доставка на 1000 кг. твърдо гориво за битово отопление – въглища от Вартекс ЕООД, придружена с декларация за съответствие № 5/15.03.2020г. за партида 19-Л, издадена от Ритъм-4-ТБ ООД на основание Сертификат за качество № 1811589 RUS az/22.11.2018г., издаден от Incolab Services Russia S.C. Видно от фактурата, въглищата са били получени от жалбоподателя на 22.03.2021г. Видно от представените по делото Акцизни декларации за енергийни продукти и електрическа енергия за м. март 2021г. и за м. април 2021г., за периода от 01.03.2021г. до 30.04.2021г. жалбоподателят е извел от склада си каменни въглища, както следва – за периода от 01.03.2021г. до 31.03.2021г. в размер на 28,63 GJO, а за периода от 01.04.2021г. до 30.04.2021г. в размер на 24,86 GJO. Видно от акцизните декларации е и че посочените каменни въглища, които са били изведени от склада, е било декларирано от жалбоподателя че представляват стоки, **освободени за потребление съгласно чл. 20, ал. 2, т. 15 от ЗДАС** , т.е. **при продажба на въглища на лица**, различни от регистрираните по чл. 57а, ал. 1,

т. 1 от ЗАДС.

За така констатираното нарушение бил издаден на 30.07.2021г. АУАН в присъствието на представител на нарушителя, като впоследствие на 03.09.2021г. било издадено и обжалваното наказателно постановление.

На 25.08.2021г. било подадено от жалбоподателя по електронен път Заявление за регистрация по чл.8б, ал. 4 от ЗЧАВ на дружеството и на обекта в с. Марково, местност „Фиданлъка“.

Съдът прие за безспорно установена гореописаната фактическа обстановка въз основа на събраните по делото доказателства – писмените доказателства – Протокол за проверка и вземане на проби от горивата за битово отопление № ЮЦБ-П-064/07.06.2021г., Фактура № 1100000254/22.03.2021г., Декларация за съответствие № 5/15.03.2020г. за партида 19-Л, издадена от Ритъм-4-ТБ ООД на основание Сертификат за качество № 1811589RUS az/22.11.2018г., издаден от Incolab Services Russia S.C., Акцизна декларация за енергийни продукти и електрическа енергия вх. № BG003000/01-01324/08.04.2021г., Акцизна декларация за енергийни продукти и електрическа енергия вх. № BG003000/01-01670/07.05.2021г., Декларации от управителя на жалбоподателя от 07.06.2021г., Заявление за вписване в регистъра на ДАМТН ведно със списък на обектите, в които ще се извършва разпространение на твърди горива, съобщение за регистриране на заявлението от 25.08.2021г., както и от показанията на св. С., които съдът кредитира като логични, последователни и съответстващи на събраните в хода на проверката писмени доказателства.

Единственото противоречие, съдържащо се в гореизброените доказателствени източници, се съдържа в изявлението на управителя на „Стефани 2012“ ООД, обективизирано в подадената на 07.06.2021г. декларация и посочващо, че дружеството получава, но не разпространява твърдо гориво за битово отопление – брикети от въглища. Същото се явява в противоречие с представените акцизни декларации за енергийни продукти и електрическа енергия, видно от които дружеството е извеждало стоките от склада на основание чл. 20, ал. 2, т. 15 от ЗДАС, т.е. при продажба на въглища. Следва да се посочи и че след справка в публичния регистър по чл. 57а, ал. 1, т. 1 от ЗАДС

- <http://extlb.bacis.customs.bg/BACIS/seam/resource/rest/obligatoryRegistrations> се

установи, че дружеството е регистрирано по ЗАДС с дата на връчване 10.09.2016г., докато изведените каменни въглища, които са били декларирани в акцизните декларации, видно от вписаното основание в тях, са били продадени на трети лица, невписани по чл. 57а, ал. 1, т. 1 от ЗАДС. Отделно от това, посоченото от управителя, че не разпространява твърдо гориво за битово отопление, противоречи и на установената липса в складовата наличност на получените от дружеството „Вартекс“ ЕООД въглища, установена безспорно от фактура № 1100000254/22.03.2021г. С оглед на изложеното, съдът счита, че посоченото в декларацията се явява защитна версия на жалбоподателя, поради което и прие от фактическа страна, че посоченото изявление не отговаря на осъществилото се в обективната действителност.

В останалата част липсват съществени противоречия в доказателствените източници, като същите установяват по безспорен начин приетите за установени факти.

При така приетото от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Не е спорно по делото, а и от Заповед № А-406/19.07.2021г. се установява компетентността на актосъставителя С. да издава АУАН за нарушения по чл. 34, ал. 3 от ЗЧАВ – т. 2.4 от Заповедта във вр. с чл. 43а, ал. 1 вр. чл. 30б, ал. 1 от ЗЧАВ. Компетентността на административно-наказващия орган произтича от чл. 43а, ал. 3 от ЗЧАВ.

При извършената служебна проверка съдът не установи да са били допуснати нарушения на процесуалните правила при издаване на АУАН и НП, които да са съществени по своя характер и да са засегнали правото на защита на жалбоподателя. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Описаното в НП нарушение отговаря на посоченото в АУАН.

По отношение на посоченото в жалбата, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя с оглед липсата на надлежен представител в производството при издаване на АУАН, съдът счита същото за неоснователно. Видно е от представените доказателства, че управителят на дружеството е получил покана за съставяне на АУАН на 07.06.2021г, като в поканата е било вписано, че следва представител да се яви на 30.07.2021г. от 10,00ч. до 12,00ч. в сградата на ДАМТН в гр. Пловдив. Актът е съставен

именно на тази дата, като присъстващият представител на дружеството – Д.Ш., се явява упълномощено лице съгласно представеното по делото пълномощно № 8972/01.08.2018г. Видно от текста на пълномощното е, че Ш. е била упълномощена и да подписва и получава АУАН – чл. 6 от пълномощното. Описаният в наказателното постановление грешен номер на пълномощното се явява техническа грешка и по никакъв начин не влияе на правото на защита на жалбоподателя, тъй като от една страна не касае съставомерен факт за процесното деяние, а от друга страна от доказателствата се установява, че АУАН е бил издаден и връчен на надлежно упълномощено лице.

Неоснователно се явява и възражението, че нарушението е описано само като констатация, без да са описани обстоятелствата, при които е извършено. В случая в АУАН и НП надлежно са описани всички съставомерни факти и обстоятелствата при извършената проверка и извършените в хода на същата констатации, като административнонаказващият орган е описал и доказателствата, на базата на които е достигнал до изводите си за осъществяване на състава на административното нарушение.

Субекти на отговорността по чл. 34, ал. 3 от ЗЧАВ във връзка със забраната по чл. 8а ал. 6 от ЗЧАВ са лицата, които извършват разпространение на твърди горива. В тази връзка съдебната практика отдавна е приела и че задължението по чл. 8а, ал. 6 от ЗЧАВ не е насочено само към производителя или вносителя, а ясно визира разпространителя, като лице подлежащо на регистрация – в този смисъл са и Решение № 1349 от 12.07.2022 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 1275/2022 г. , Решение № 403 от 10.03.2022 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 40/2022 г. , Решение № 113 от 27.04.2022 г. на АдмС - Стара Загора по к. а. н. д. № 72/2022 г. и др.

За да бъде осъществено нарушението по чл. 8а, ал. 6 от ЗЧАВ, е необходимо от обективна страна съответното лице да разпространява твърди горива, без да е вписано в регистъра по чл. 8б от ЗЧАВ и/или дори да е вписано - да разпространява твърдо гориво в обект, който не е вписан в публичния регистър.

Поради това и фактическият състав на предвиденото в чл. 8а, ал. 6 от ЗЧАВ нарушение включва в себе си два елемента: от една страна лицето да не е регистрирано по чл. 8б от ЗЧАВ и от друга страна да е извършило действия

по разпространение на твърди горива в отклонение на изискванията за регистрация.

В случая безспорно се установява, че жалбоподателят не е бил регистриран по чл. 8б от ЗЧАВ към момента на извършване на нарушението, както и към момента на извършване на проверката, като същият е подал заявление за регистрация в един по-късен момент.

Отговор на въпроса кога едно лице се явява разпространител на твърди горива е даден в § 1, т. 45 от ДР на ЗЧАВ, съгласно който "Разпространител на твърди горива" е лице, което етикетира, пакетира, разпространява или извършва продажба на твърди горива за битово отопление, като в § 1, т. 44 от ДР на ЗЧАВ е предвидено, че "Разпространение на твърди горива" е движението на твърдите горива по веригата от производител, съответно от внос или въвеждане, до разпространителя включително.

За извършване на нарушението по чл. 8а, ал. 6 от ЗЧАВ е достатъчен фактът на разпространение, което като дейност е присъщо за разпространителя. Задължението по чл. 8а, ал. 6 от ЗЧАВ не е насочено само към производителя или вносителя, а ясно визира разпространителя като лице, подлежащо на регистрация. Това е така, доколкото именно разпространителят изрично е включен по веригата на разпространение по смисъла на т. 44 от § 1. След като разпространителят е неизменен участник във веригата на разпространение на твърди горива, то същият попада и в кръга на субектите, които са задължени да се впишат в регистъра по чл. 8б от ЗЧАВ.

При така установените факти се налага извод, че наказаното лице с действията по получаването на доставка на въглища, и извеждането на тези въглища по реда на чл. 20, ал. 2, т. 15 от ЗАДС, т.е. чрез осъществена продажба към трето лице, е имало качеството на разпространител, като се е включило във веригата по разпространение на твърди горива, следователно е извършило и действия по разпространение. Следва да се отбележи, че акцизните декларации, от които се установява движението на стоките, изхождат от самия нарушител, който не е изложил твърдения да е закупил стоката като краен потребител за задоволяване на собствени нужди за битово отопление, нито пък в хода на проверката или впоследствие е посочил въглищата да са били съхранявани от него на някакво друго място и които да могат да обосноват липсата на предаденото от дружеството „Вартекс“ ЕООД

процесно твърдо гориво в склада. Пак от акцизните декларации се установява, че така получената стока е реализирана на пазара в периода 01.03.2021 г. до 30.04.2021 г., който именно се явява и периодът, сочен от наказващия орган, като период на извършване на нарушението. Не може да има съмнение и относно мястото на извършване на нарушението, което еднозначно е посочено както в АУАН, така и в НП.

В случая няма как да се изисква от административнонаказващия орган да посочи в АУАН и НП точните данни на извършените доставки – количеството, цената или крайния потребител, получил стоките, доколкото такава информация би могъл да има единствено жалбоподателят и който би могъл да ги прикрие. Същевременно, както вече се посочи, административнонаказващият орган е разполагал с доказателства за извършената доставка и липсата на стоката в обекта, която обуславя и факта на извеждането ѝ – в този смисъл е и Решение от 4 март 2020 г., по дело С-655/18 на СЕС, което макар и издадено по отношение на митнически стоки, намира приложение и в настоящия случай – *„за да е налице отклоняване е достатъчна физическата липса на стоката на одобреното място за складиране в момента, в който митническият орган възнамерява да извърши проверка на въпросната стока“*. Отделно от това, доказателства за извършеното юридическо разпореждане с вещите се съдържат и в акцизните декларации, видно от които процесните твърди горива са били изведени от склада именно чрез продажба по чл. 20, ал. 2, т. 15 от ЗДАС на трети лица, невписани в регистъра по чл. 57а, ал. 1, т. 1 от ЗАДС.

При така изложеното, съдът намира, че нарушението се явява безспорно доказано от представените доказателства.

Приложена е и коректната санкционна норма – чл. 34, ал. 3 от ЗЧАВ, като наложената санкция кореспондира с минималния предвиден размер – имуществена санкция в размер на 10000 лв.

В случая не се налагат основания да се приеме, че са налице условията на чл. 28 от ЗАНН случаят да бъде квалифициран като маловажен, доколкото не са налице обстоятелства, разкриващи по-ниска обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Обстоятелството, че нарушението е първо, не е достатъчно, за да се счете същото за маловажно. Такова не може да бъде и последващото подаване на

заявление за регистрация по чл. 8б от ЗЧАВ, доколкото това заявление е подадено не само след извършването на проверката, но и след съставянето на АУАН, т.е. след констатирането на нарушението – в този изричен смисъл е и Решение № 403 от 10.03.2022 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 40/2022 г.

Въз основа на гореизложеното, обжалваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от горното Пловдивският районен съд, Х н. с.,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № ГБО-0057/03.09.2021г. на Председателя на ДАМТН, с което на „СТЕФАНИ-2012“ ООД ЕИК *** е наложена имуществена санкция в размер на 10 000лв. за извършено нарушение по чл.8а, ал.6 от Закона за чистотата на атмосферния въздух.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____